

SEZÓNA

10

2025/26

BLÁZINEC BOŽÍ NAPOSLED
KASHA JANDÁČKOVÁ A JEJÍ VÁŇA
BANG V REŽII GABRIELY GABAŠOVÉ

HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY SCÉNICKÉ ČTENÍ

ŘÍJEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

STŘEDA	1.	18:00	CHYŤTE CHAPLINA!	KONEC 20:50	X
ČTVRTEK	2.	18:00	CIZINEC	KONEC 19:25 ➡	N
PÁTEK	3.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	
ÚTERÝ	7.	17:30	TANEC V RODNÉM DOMĚ	KONEC 19:30	S
STŘEDA	8.	10:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?	KONEC 11:35 ➡	D
PÁTEK	10.	19:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 21:05	
SOBOTA	11.	18:00	BLÁZINEC BOŽÍ	KONEC 20:20	DERNIÉRA
NEDĚLE	12.	19:00	E. Assous / MLČETI ZLATO		U
			Francouzská komedie o manželství a nevěře. Ne každá pravda je hezká a může ublížit, tak proč s ní chodit ven... Hrají D. Morávková a J. Čenský. Režie A. Procházka. Agentura Harlekýn, Praha		
ÚTERÝ	14.	19:00	PROTOKOL	KONEC 20:30 ➡	K
ČTVRTEK	16.	18:00	PROTOKOL	KONEC 19:30 ➡	Z
PÁTEK	17.	10:00	VÁŇA		VG
		19:00	DO NEBES!	KONEC 21:30	
SOBOTA	18.	19:00	VÁŇA	1. PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	19.	19:00	VÁŇA	2. PREMIÉRA	P2
PONDĚLÍ	20.	9:00	M. Shelley – P. Stebbings – P. Smith / FRANKENSTEIN		šk
		11:45	Dramatizace známého hororového románu o mladém vědci, který stvořil umělého člověka s nadlidskou silou. Režie P. Stebbings. TNT Theatre Britain Vstupenky na www.english-theatre.cz .		
		19:00	MALÝ PRINC – RECITÁL		
			J. Cina a V. Příhodová s pianem a smyčcovým kvartetem Unique Quartet v recitálu, co hýbe srdcem. Originální spojení hudby a slova, které divákovi umožní oddat se své fantazii a pohladit ho na duši. VM art production, Praha		

ÚTERÝ	21.	9:00	M. Shelley – P. Stebbings – P. Smith / FRANKENSTEIN	ŠK
		11:45	Vstupenky na www.english-theatre.cz	
		17:30	K. Plešková / VZPOMÍNKY NA T.	J
			Příběhy tří hrdinů inspirované životy a vzpomínkami reálných lidí, kteří přežili Terezín. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK	
STŘEDA	22.	19:00	VÁŇA	R
ČTVRTEK	23.	19:00	VÁŇA	M
PÁTEK	24.	10:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY KONEC 12:00	ŠK
SOBOTA	25.	18:00	CIZINEC KONEC 19:25 ➞	T
PONDĚLÍ	27.	18:00	LADISLAV ZIBURA – Pěšky mezi buddhisty a komunisty	
			Cestovatelská projekce / stand-up excentrického poutníka a spisovatele o jeho 1 500 kilometrů dlouhé dobrodružné pěší výpravě po Nepálu a Číně. Bude legrace!	
STŘEDA	29.	18:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD KONEC 20:30	
ČTVRTEK	30.	17:00	M. Zákostelecký – K. Čapek – K. F. Tománek / DÁŠEŇKA	
			Známa pohádka o malém bílém nic v originálním kabaretním hávu. Režie M. Zákostelecký. Divadlo loutek Ostrava	
PÁTEK	31.	10:00	DÁŠEŇKA	ŠK
		19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 1 KONEC 20:40	

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PÁTEK	3.	10:00	BANG	VG ₁ +VG ₂
		19:00	VOLÁNÍ RODU KONEC 20:00 ➞	E ₁ +E ₂
SOBOTA	4.	19:00	BANG 1. PREMIÉRA	P _{1A}
NEDĚLE	5.	19:00	BANG 2. PREMIÉRA	P _{2A}
ÚTERÝ	7.	10:00	BANG	ŠK
STŘEDA	8.	10:00	HEUTE: IRMGARD KNEF ➞ str. 24	ŠK
			(německy s českými titulky) Vstupenky prodává pořadatel Německý divadelní festival.	
		19:00	HEUTE ABEND: IRMGARD KNEF ➞ str. 24	
			Šansony a anekdoty jedné dámy. Legendární herečka Hildegard Knef by se letos dožila 100 let. Zatímco Hildegard je všude oslavována, mnozí zapominají na její sestru Irmgard... Hraje U. M. Heissig. (německy s českými titulky) Německý divadelní festival	
ČTVRTEK	9.	19:00	ZŘÍT DO TMY [oidipus] KONEC 21:10	C ₁ +C ₂
PONDĚLÍ	13.	8:30	K. Plešková / POHÁDKY KOUZELNÉ BABIČKY	ŠK
		10:00	Interaktivní pohádka plná hašteřivých myšek, čiperných skřítků a veselých písniček. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK	

STŘEDA	15.	9:00	DAS THEMA: GEFÜHL A CIT	 str. 24	ŠK
		11:30	Česko-německý kabaret, v němž se herci, kteří se všichni pohybují v německy mluvícím multikulturním prostředí, zamýšlejí nad tím, co je vlastně spojuje. <i>(dvojazyčné)</i> Vstupenky prodává pořadatel Německý divadelní festival.		
NEDĚLE	19.	15:00	ZŘÍT DO TMY [oidipus]	KONEC 21:10	B ₂
			K. Čapek / POHÁDKA POŠTÁČKÁ		
			Pohádková návštěva staré pošty za doprovodu pana Kolbaby – v noci se seznámíte s poštovními skřítky a kvůli dopisu bez adresy projedete celou českou zemi. Režie P. Liška. Divadelní spolek MIM o.s., Praha		
PONDĚLÍ	20.	8:30	POHÁDKA POŠTÁČKÁ		ŠK
		10:00	POHÁDKA POŠTÁČKÁ		ŠK
		19:00	J. Gaarder / HRAD V PYRENEJÍCH	PREMIÉRA str. 15	
			Milostný příběh s detektivní zápletkou a sporem rozumu s vírou. Čtení z románu světoznámého norského spisovatele. Účinkují V. Malá, L. Špíner a J. Pejchal. Připravila J. Pithartová.		
ÚTERÝ	21.	19:00	VOLÁNÍ RODU	KONEC 20:00 →	A ₁ +A ₂
STŘEDA	22.	18:00	BANG		N ₁
ČTVRTEK	23.	18:00	BANG		N ₂

VČD NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK	9.	19:00	ATOMOVÁ KOČIČKA	LITOMYŠL
ČTVRTEK	30.	19:00	MAKROPULOS musical	TRUTNOV

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

M. von Mayenburg / **BANG**

 str. 7–9 **PREMIÉRA**

Černá komedie o malém tyranovi. Ralf Bang je bílý heterosexuální muž, který má pocit, že je pánem tvorstva. Co na tom, že je mu teprve pět let! Je manipulativní, sebestředný a neschopný přijímat jakoukoliv kritiku, kterou ale dokáže bravurně otočit ve svůj prospěch. Jeho vzestup je nevyhnutelný, je připraven porazit všechny, kteří se mu postaví do cesty... Hrají J. Hába, V. Malá, Š. Pospíšil, R. Žák a další. Režie G. Gabašová.

A. P. Čechov – K. Jandáčková / **VÁŇA**

 str. 12–15 **PREMIÉRA**

Nová adaptace světové klasiky o lásce, nenaplněných touhách a dvou výstřelech, které minou cíl. Co nám brání v tom plnit si své sny? Je možné uniknout z kruhu věčné nespokojenosti? Čechov jako průkopník moderního dramatu vykreslil své postavy s takovým citem a pochopením i potřebnou dávkou ironie a humoru, že se v nich poznáváme i dnes. Hrají P. Borovec, K. Šafránková, M. Sikorová, J. Láška, M. Mejzlík a další. Režie K. Jandáčková.

P. Abraham / **BLÁZINEC BOŽÍ**

Napínavý příběh krále Jindřicha IV. Proč se jeho snátek s Markétou z Valois zvrhl v krvelačnou bartolomějskou noc? V hlavní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

E. Řihová / **VOLÁNÍ RODU**

Autorská inscenace o velkých zvířatech, která nám vládnou. Hrají L. Mecerodová, K. Šafránková, J. Hába, J. Láška a Š. Pospíšil. Režie E. Řihová.

T. Dianiška / **ATOMOVÁ KOČIČKA**

Bláznivá sci-fi komedie o jednom nečekaném výletu do minulosti. Příběh tří studentů aplikované fyziky, kteří zažijí něco, co ještě nikdo nezažil. V hlavních rolích K. Šafránková, P. Borovec a J. Láška. Režie R. Bellan.

K. Svoboda – Z. Podskalský

NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / **BLÁZNIVÉ NŮŽKY**

Komedie roku 2007 a L. Špíner s oceněním za nejlepší mužský herecký výkon GRAND Festivalu smíchu 2008! Aktualizovaná verze kriminální komedie z kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě zažijete... Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

A. Camus – D. Šiktanc / **CIZINEC**

Autorská inscenace na motivy jednoho z nejvýznamnějších literárních děl 20. století. Kafkovsky absurdní a beznadějný příběh „cizince“ Meursaulta, odsouzeného k trestu smrti, jako působivá oslava člověka, který odmítá lhat sobě i okolí. V hlavní roli P. Borovec. Režie D. Šiktanc.

O. Brousek – R. Balaš / **DO NEBES!**

Zbrusu nový muzikál o prvním českém letci, který se narodil v Pardubicích a doletěl z nich až do Velké Chuchle. Hrají Š. Pospíšil, P. Janečková, J. Musil j. h., J. Pejchal, L. Špíner a další. Režie R. Balaš.

L. Rosten – M. Hanuš

PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

Hudební komedie o zálučnostech studia i výuky cizí řeči v newyorské večerní škole. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

P. Abraham – M. Mejzlíková

S ČERTY NEJSOU ŽERTY

Čertovská komedie o mladém mlynáři Petrovi, kterému pomůže samo peklo. Hrají Š. Pospíšil, J. Hába, P. Janečková, L. Špíner, J. Láška nebo J. Pejchal a další. Režie P. Novotný.

Z. Dušek / **CHYŤTE CHAPLINA!**

Autorská inscenace o geniálním filmovém herci. Buřinka, knírek, hůlčička. To je jeden Chaplin. Ale pak je tu druhý, kterého moc neznáme... V hlavních rolích J. Hába, L. Špíner, M. Mejzlík a Z. Rumpík. Režie Z. Dušek.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020! Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži, v níž nechybí ani pořádná love story. Hrají L. Špíner, V. Malá, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

M. Zade / **ZŘÍT DO TMY [oidipus]**

Současné drama s téměř detektivní zápletkou. Co se stane, když všechno, co jste považovali za pravdu, se ukáže jako lež? Hrají M. Sikorová, J. Pejchal, Š. Pospíšil a R. Chvalová. Režie A. Svozil.

A. A. Ólafsdóttir

TANEC V RODNÉM DOMĚ

První české uvedení současné komedie o překvapivém průběhu jedné rodinné večeře. Hrají J. Janoušková, M. Sikorová, V. Malá, J. Láška a P. Borovec. Režie P. Novotný.

L. von Trier / **KDO JE TADY ŘEDITEL?**

Absurdní a poněkud škodolibá komedie o řediteli, kterého nikdo nikdy neviděl, plná bizarních situací z prostředí, kde jsou peníze až na prvním místě. V hlavních rolích J. Láška a J. Pejchal. Režie A. Keita.

R. Bellan / **NORMÁLNÍ DEBIL 1**

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu. Originální retrokomedie plná nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

R. Bellan / **NORMÁLNÍ DEBIL 2**

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie z mládí průsviháře Norberta Intribuse. Hrají J. Láška, V. Malá, P. Borovec a L. Špíner. Režie R. Bellan.

T. Letts / **PROTOKOL**

Nelítostná komedie o praktikách místní samosprávy městečka s hrdinnou historií, zkoumající dvojí pohled na historii, respektive manipulaci s ní, i pohodlnost společnosti, která nejenže ignoruje nepříjemná fakta, ale také je aktivně popírá. Hra byla nominována na Pulitzerovu cenu za drama 2018. Hrají J. Pejchal, M. Mejzlík, P. Janečková a další. Režie M. Týc.

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham **MAKROPULOS musical**

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. V hlavní roli P. Janečková, která byla za ztvárnění E. Marty v užší nominaci na Cenu Thálie 2023. Režie P. Novotný.

PŘIPRAVUJEME NA LISTOPAD

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA 8. 18:00

NORMÁLNÍ DEBIL 2

SOBOTA 22. 19:00

KDO JE TADY ŘEDITEL?

DERNIÉRA

SOBOTA 29. 17:00

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

NEDĚLE 30. 19:00

K. Ludwig / DÁMY VPŘED!

Komedie inspirovaná filmem Někdo to rád horké. Hrají P. Děrgel, D. Gránský a další.
Režie J. Kališová. Divadlo Palace, Praha

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ 10. 19:00

V. Klimáček / INFLUENCERKY

PREMIÉRA

Inszenované čtení komedie ze sociálních sítí. Režie K. Zhyrov. Cyklus INprojekty

PÁTEK 14. 18:00

NORMÁLNÍ DEBIL 1

NEDĚLE 23. 15:00

C. Collodi – K. Plešková

PREMIÉRA

PINOCCHIOVA DOBRODRUŽSTVÍ

Nová adaptace známé pohádky. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK

PONDĚLÍ 24. 18:00

BEZ KOSTÝMU aneb **Povídání z herecké šatny**

 str. 17

Neformální talk show J. Uherové tentokrát s herečkou Z. Bittlovou.

STŘEDA 26. 18:00

P. Mikeska / POD STŘECHAMI PAŘÍŽE

Nejkrásnější francouzské šansony a básně. Režie P. Mikeska. Divadlo Anfas, Praha

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

o vztazích, moderních technologiích i o staré dobré otázce týkající se výchovy dítěte. Témata, jež rezonují v naší společnosti stejně jako v té německé.

Chcete se o chystané premiéře dozvědět více? Začtete se do rozhovoru s režisérkou Gabrielou Gabašovou, ve kterém vám nastíní některá témata a prozradí, na co se můžete těšit. Věříme, že tato komedie s přesahem zaujme publikum napříč generacemi. BANG!

Gabčo, vítám tě opět u nás v divadle. Po scénickém čtení textu dramaticky Sivan Ben Yishai budeš na Malé scéně režisrovat hru dalšího německého autora. V čem je pro tebe současná německá dramatika zajímavá? Současná německá dramatika je pro mě inspirativní svou apelativností a schopností neustále otevírat společenské otázky bez toho, aby nabízela jednoduchá řešení. Kritici často mluví o tom, že německý text je odvážný v experimentu s formou a nebojí se „jít proti publiku“. Fascinuje mě, že dokáže kombinovat

dokumentární přesnost s groteskní nadsázkou a vytváří tak silné zrcadlo dnešní reality.

Co tě na hře Bang nejvíce zaujalo?

Zaujala mě schopnost Mayenburga zachytit současný fenomén mediální reality – tedy to, jak události vnímáme skrze obrazovku, fragmentovaně, a přesto s velkým emocionálním nábojem. Bang mě nadchl tím, jak klade diváka do pozice neustálého „přepínače kanálů“. To je něco, co velmi silně odpovídá dnešnímu „tik-tokovému“ vnímání světa.

Jaké je pro tebe hlavní téma Mayenburgovy hry?

Pro mě je hlavním tématem rozpor mezi povrchní „2D emoci“ a reálným prožitkem. Zajímá mě i motiv trestu za evropskou pýchu a pohodlné ulpívání ve lži. V jádru je to ale rodinný příběh – rodina, která místo intimity a blízkosti vědomě volí cestu spektaklu.

Viděl jsem tvoje inscenace Kdo je tady praporčík? a Spílání jevišti, ve kterých i přes závažná

témata nechýbí spousta humoru. Musím říct, že u Praporčíka mě hodně bavilo, jak jsi dokázala vyvážit humornou a vážnou stránku, díky čemuž byl závěr hry ještě silnější. Režuruješ ráda komedie?

Ano, humor je pro mě zásadní nástroj. Baví mě, že komedie dokáže diváka odzbrojit a vytvořit prostor, kde může přijmout i nepříjemné pravdy. Myslím, že humor a vážnost se navzájem posilují – právě proto, aby byl závěr inscenace o to silnější.

Hra je v mnoha ohledech posunuta do úplně současnosti. Měla jsi nějaké inspirační vzory při vymýšlení režijní koncepce?

Ano. Se scénografem Michalem Spratkem jsme na koncepci pracovali velmi dlouho, sdíleli jsme si materiály, videa i odkazy z popkultury. Inspirovaly nás true crime formáty, youtubové vlogy, ale i estetika reality show. Snažili jsme se vybudovat prostor, který se proměňuje z obyčejného domova v televizní studio – tedy přesně to, co se v textu děje i symbolicky.

Je v tvé inscenaci nějaká myšlenka, kterou bys chtěla, aby si diváci po zhlédnutí odnesli a zamysleli se nad ní?

Doufám, že si diváci odnesou především otázku: nakolik jsme ještě schopni rozlišit realitu od její mediální reprezentace? A kdy se naše vlastní intimita a autenticita stává jen dalším produktem?

Pro Mayenburgův text je důležitým principem live cinema. Jak s ním pracuješ?

Nejde jen o promítání na plátno – je to mnohovrstevnatý princip, který je v textu implicitně obsažen. Live cinema tu funguje jako metafora: dobrovolně předáváme vlastní svobodu a intimitu do rukou zábavního průmyslu. Pracujeme s CCTV kamerami, ručními kamerami, ale i s formou live streamu nebo parodií true crime dokumentů. Divák si uvědomuje, že vždy sleduje něco zprostředkovaného – a přitom tomu podléhá.

Jak jste se rozhodli se scénografem Michalem Spratkem pojmut scénou a kostýmy?

Společně s Michalem Spratkem jsme vytvořili hyperrealistický interiér domu mladé rodiny, který se postupně proměňuje v groteskní televizní studio. Kostýmy pracuji s jemnou stylizací – vypadají realisticky, ale vždy je v nich drobný prvek, který odkazuje k určité roli v mediální show.

Gábi, získala jsi Cenu Rádia Devín za svoji autorskou hru Escape, která je satirou na technologický, odlidštěný svět, na umělou inteligenci a také na neschopnost normální komunikace. Co tě na těchto tématech přitahuje, že ses o nich rozhodla napsat velmi vydařenou hru?

V Escape jsem chtěla zkoumat, jak technologie a umělá inteligence mění naše vnímání reality a komunikace. Fascinuje mě, že se lidé

uzavírají do digitálních bublin a postupně ztrácejí schopnost opravdového dialogu. To je něco, co se dotýká celé generace.

Máš raději autorské věci? Jaký typ divadla tě nejvíc baví režírovat?

Autorské projekty mi dávají možnost zkoumat vlastní témata do hloubky. Ale baví mě i práce s výraznými dramatickými texty, kde mohu hledat nové interpretační klíče. Nejraději mám divadlo, které osciluje mezi intimitou a groteskou, mezi vážností a komedií.

Když se vrátíme k Bangu. Co si myslíš o dnešní přehnaně liberální výchově?

Myslím, že přehnaně liberální výchova je často jen jiný typ tlaku – tlak na dokonalý obraz a korektnost. A právě to může vést k potlačování frustrací, které se nakonec vracejí v extrémních podobách.

Je v Bangu nějaká postava, se kterou bys šla ráda na kafe?

Možná s Dominikem – jeho něžná maskulinita a upřímnost jsou osvěžující. Navíc je to postava, která má k Ralfovi skutečně lidský vztah.

Co dalšího tě v této divadelní sezóně ještě čeká?

Čeká mě spolupráce s Meet-Factory na dramatinizaci Když nám bylo miň, scénické čtení Klimáčekovy hry Ředitelky zeměkoule pro Cheb, v Činoherním klubu uvedu Mrožkovo Tango, připravuji čtení Hody hody doprdele pro Dejvické divadlo a také kolektivní autorskou inscenaci s Dočasnou company pro Venuši ve Švehlovce o ženách ve vězení – určenou nejen ženám ve vězení, ale i nám ostatním. Pracuji na další hře...

Gábi, děkuji ti za rozhovor a v této sezóně zlom vaz! LaN

➤ PŘEDSTAVITEL TITULNÍ ROLE J. HÁBA A Š. POSPÍŠIL PŘI PRVNÍM ČTENÍ HRY

➤ NÁVRHY KOSTÝMŮ DO NAŠÍ NOVINKY OD M. SPRATKA

FOTO P. ŠEDIVÝ

BLÁZINEC BOŽÍ NAPOSLED

11. října se v Městském divadle rozloučíme s inscenací BLÁZINEC BOŽÍ, která měla premiéru 16. prosince 2023. Hru napsal Petr Abraham na motivy románu Heinricha Manna Mládí krále Jindřicha IV., režíroval Petr Novotný. O malý rozhovor k derniéře jsem požádala LADISLAVA ŠPINERA (představitel hlavní role Jindřicha IV.), KAROLÍNU ŠAFRÁNKOVOU (jeho žena Markéta z Valois), JINDRU JANOUŠKOVOU (tchyně Kateřina Medicejská) a PETRA BOROVCE (švagr Karel IX.).

Postavy Mannova románu mají velmi osobité, vrstevnaté a rozporuplné charaktery. V knize je pro jejich vykreslení dostatek prostoru. Ale divadelní tvar je mnohem stručnější, vyžaduje zkratku. Jak jste hledali klíč k postavě a jak těžké to bylo?

LÁĎA: Petr Novotný mi poskytl několik materiálů, které mi Jindřicha Navarského trochu přiblížily. Byla to velmi komplikovaná osobnost, jak ve vztazích se ženami, tak v geopolitických souvislostech. On přišel z té malé selské Navarry a pohnul dějinami Francie. Jeho potomci už zažívali a podněcovali rozkvět ekonomiky. Sledovat tyhle souvislosti mě baví. Jindřich je historická osobnost, která mi zůstane v paměti.
JINDRA: Musím přiznat, že miluji historii, ale o Kateřině Medicejské jsem toho nevěděla. V knihovně jsem

si půjčila tři knihy, abych nastudovala, co to bylo za ženskou, a byla jsem ohromena jejím životem. A tak jsem pochopila složitost této ženy. Byla velmi silná a odvážná. Historici ji popisují jako vražednici, bezcharakterní zrůdu, ale já to tak nevidím. Ta doba byla velmi krutá a ona byla nucena se takto chovat, aby přežila. O svůj život bojovala už od narození a díky své pružnosti se dožila 70 let, což byl na tu dobu velmi vysoký věk. Moc mě zkoušení bavilo a byla jsem šťastná, že mi Kateřina byla svěřena. Petr Novotný

věděl úplně přesně, co po nás chce. Tak jsem to měla jednodušší.

KAROLÍNA: Upřímně si myslím, že ačkoli bude brzy derniéra, tak cestu k Margot ještě pořád hledám, s každým představením o krůček. Je to asi zatím nejtěžší role, jakou jsem hrála. Mám ji moc ráda, ale je těžké najít rovnováhu v jejich protikladech. Markéta je mimořádně citlivá, a zároveň dovede jednat i hodně chladně a tvrdě.

PETR: Přiznám se, že jsem o Francii té doby skoro nic nevěděl. Ale moji rodiče ano. Zejména tatka se v tom perfektně orientuje. To byla obrovská výhoda. Nemusel jsem si dohledávat žádné prameny, o všem jsem si povídal s tatkou.

Román vznikl ve velice pohnuté době, Heinrich Mann ho napsal ve francouzském azylu, kam musel uprchnout před nacisty. Český překlad vyšel v roce 1969 a tehdy okouzli Petra Abrahama alias Petra Novotného, autora divadelního ztvárnění. Vypravoval nám, že do té knížky utíkal z temna normalizace. Čím je tahle historická látka zajímavá pro vás dnes?

LÁĎA: Je zvláštní, že Petr utíkal od normalizačního temna k hrázám Bartolomějské noci. Ale samozřejmě tomu rozumím. Jsme Evropani a evropské souvislosti jsou pro nás velice důležité. Já se těším, že si knížku Mládí krále Jindřicha III. jednou v klidu přečtu. Zatím jsem to neudělal, abych nebyl příliš ovlivněn. Ale mám ji připravenou mezi knížkami na stáří, až budu mít na čtení víc času. Budu si ji číst na zahradě se skleničkou červeného vína a budu si to užívat. Moc se na to těším.

JINDRA: Je příšerné, jak se historie opakuje, a je hrozné, že v dnešní moderní době stále hrozí náboženské války. **KAROLÍNA:** Téma války a násilí je bohužel aktuální velmi. Ale přiznávám, že si radši čtu o něčem jiném. Pro mě osobně je hodně zajímavý Markétin vztah s matkou. Já jsem na maminku hodně fixovaná. Když řekne, že nebe je růžové, tak skoro automaticky souhlasím. Margot je úplně jiná. Je dostatečně chytrá na to, aby měla vlastní hlavu a šla si za svým. Zároveň je v ní něco hodně senzitivního. Cítí, že matka něco kuje, a dokáže Jindřicha varovat, což znamená, že nemá maminku ráda a netrápí se tím.

PETR: Ve mně hodně rezonovala Karlova bezmoc. Byl to král, ale vládl přitom někdo jiný. On nebyl hloupý a věděl, co se děje kolem něho, ale nemohl s tím nic dělat. Všechno šlo kolem něho a přes něho, on byl jenom loutka. Říká se, že když je člověk v kómatu, tak třeba slyší a vnímá okolí, ale sám se nemůže vyjádřit. Takovou bezmoc mám na mysli a rozumím jí. Byl jsem zrovna v takové životní etapě, kdy se mě tahle Karlova stránka

dotýkala hodně osobně. A v té hře jsou místa, kde se ta absolutní bezmoc dá dobře hrát.

Jak na inscenaci reagovali diváci?

LÁĎA: Někteří diváci přišli poučení, věděli něco o Bartolomějské noci a o Francii té doby a určité se jim to hodilo. Ale nemůžeme od diváků chtít, aby si před představením nastudovali dějiny Francie. Diváci, kteří přišli bez jakékoli znalosti historických souvislostí, se někdy trochu ztráceli v postavách, ale určité i pro ně je příběh srozumitelný a rozhodně jsou jím zasaženi. Od známých mám velmi hezké reakce, byl to pro ně silný zážitek. Důležitý je ten přesah, to, co divák cítí a zůstane to v něm.

JINDRA: Mám pocit, že diváci to přijali kladně. Pozvala jsem na představení spolužáka ze základky, který je učitel, a ten po představení zmizel, ani za mnou nepřišel. Měla jsem

pocit, že se mu inscenace nelíbila a bylo mu trapné mně to říct. Volala jsem mu a ani telefon mi nevzal. Ale za pár dní mi zavola a řekl mi, že jsem mu dala. Že nemohl spát, jak ho tento příběh zasáhl. A že nám všem děkuje, jak je tato inscenace silná a hrozná svou současností. Škoda, že jsme ji nehráli i v jiných městech. No a teď to končí. Bude se mi po Kateřině stýskat a moc moc děkuje. **KAROLÍNA:** Pro mě je vždycky hodně důležité, co řekne můj bráška. Váhala jsem, jestli ho mám na tohle představení vůbec pozvat, protože je puberták. Ale jeho to nakonec hrozně bavilo. Jinak si myslím, že to lépe berou starší ročníky, které asi historie víc zajímá. **PETR:** Diváky si ta inscenace určité našla. Sleduji hru velmi pozorně a jdou s námi. Možná je to i tím, že jsme dlouho neměli v repertoáru historické drama. Chápu, že to nemusí být tak poutavé pro mladší publikum, nemusí mu vyhovovat způsob vyprávění, který je pomalejší než tempo dnešní doby. Ale z většiny diváků jsem měl dobrý pocit. **JaP**

✦ L. ŠPÍNĚR A K. ŠAFRÁNKOVÁ S M. LAVROVIČEM A P. ČERVENÝM
✦ P. BOROVEC S T. LNĚNIČKOU V BLÁZINCÍCH BOŽÍCH

FOTO P. ŠEDIVÝ

MYSLÍME SI, ŽE JSME UŽ DÁL, ALE JSME POŘÁD V TOM SAMÉM DOMĚ S VÁŇOU

Anton Pavlovič Čechov je už velmi dlouho považován za průkopníka moderního dramatu, jenž výrazně ovlivnil světovou dramaturgii celého 20. století. Dá se říct, že podobně jako Shakespeare je géniem, jehož dílo nepodléhá zubu času, což samozřejmě dokládá inscenační tradice jeho her, která čile pokračuje i v novém tisíciletí. Nad uvedením některé z Čechovových her už jsme spolu s režisérkou a autorkou KASHOU JANDÁČKOVOU uvažovaly dlouho. A konkrétně o Strýčku Váňovi jsme mluvily ještě dávno předtím, než londýnské Národní divadlo uvedlo jeho současnou adaptaci, ve které exceluje herec Andrew Scott. Tato inscenace, kterou jsme obě viděly, nám jen potvrdila, že Strýček Váňa dnes rozhodně není mrtvou hrou.

Podobně jako v případě Maryši (dramatu jen o pět let staršího) přistoupila Kasha k autorské úpravě textu hry, do inscenačního týmu přizvala scénografa a kostýmního návrháře Jána Terebu, s nímž opakovaně spolupracuje a který vytvořil dechberoucí scénografii Maryši, ale také nové umělce, jako je hudební skladatel David Hlaváč nebo choreograf a tanečník Jaro Viňarský. Inscenace nové úpravy hry s názvem VÁNA, skvělým hereckým obsazením a tvůrčím týmem by podle mého mohla znamenat velice slibný návrat této Čechovovy „smutné komedie“ na pardubická prkna, kde se na rozdíl od jiných autorových vrcholných dramát, hrála naposledy přesně před šedesáti lety.

Když jsme si poprvé povídaly o tom, do čeho bychom se spolu rády po Maryše pustily, brzy padlo jméno A. P. Čechova. Už si teď nejsem jistá, jestli to bylo v době před nebo po tvé inscenaci Cherry Mana, která je adaptací Višňového sadu z pera současného ruského exilového dramatika Ivana Vyrypajeva. Je tam počátek tvého zájmu o Čechova?

Hodně mě zajímá práce se starší klasikou. Zkoumat, co je na těch hrách tak geniálního, že vydržely být populární přes sto let. Hru Cherry Man jsem ve Stavovském divadle režírovala před dvěma lety. Nebudu teď hodnotit, zda je hra pověšená, nebo ne, ale rozhodně byla práce s touto předlohou hodně inspirativní a poučná. Vyrypajev pracuje s čechovskou předlohou úplně jinak než teď já. Nedoplňuje Čechova, Čechov doplňuje jeho. Hodně se vztahuje k ruskému kulturnímu odkazu a k jeho proměně. Používá témata a motivy v nečekaných kontextech. Ale myslím, že můj zájem o Čechova předcházela nabídka na režii Cherry Mana. Studovala jsem ho na škole a bavilo mě hrát jeho hru. Ten první pocit fascinace člověk nezapomene.

Strýčka Vánu napsal Čechov v roce 1899, čím je podle tebe tato hra dnes aktuální?
Postavy původní hry cítí, že je něco hlubokého špatně, vnímají postupný rozklad a ztrátu iluzí. To je pocit, který rezonuje současnou společností, obzvláště u mladé generace, která se ocitla uprostřed mnoha krizí – klimatu, identity, důvěry v instituce a systémem, v období další vlny války. Napadá mě také stav vyhoření, který dnes oproti čechovské době dokážeme pojmenovat. Toxické rodinné vztahy, environmentální úzkosti, hledání identity a v neposlední řadě krize patriarchální společnosti. Zkrátka většína témat, která Čechova tenkrát nenacházela klidným, mi přijde přenositelná do současnosti.

Jak říkáš, Čechov si ve Strýčku Vánovi klade zcela nadčasové otázky o smyslu lidského života, rozkladu společnosti a nestabilitě současného světa, výrazně pracuje s tématem srážky životní iluze a reality, ale také se silným motivem ekologie. Jaká témata dramatické předlohy ses rozhodla podpořit?

Myslím, že nejvíc to je znát na tématu ekologie a rovnoprávnosti pohlaví. Tam jsem výrazně autorsky zasahovala, respektive jsem probarvovala to, co bylo už od Čechova načrtnuté. Zásadní je také zasažení do současnosti. Čechov vypráví příběh odehrávající se na území současné Ukrajiny, i když tenkrát to bylo Ruské impérium. Dnes je to ale Ukrajina, a to mi umožnilo využít úplně nový kontext.

Můžeš ještě trochu blíže popsat, v čem spočívají tvoje úpravy hry?

Náš Váňa se odehrává v současnosti, konkrétně děj začíná v roce 2021, v průběhu invaze do Donbasu a těsně před rozpoutáním války. Mimo to jsem výrazně posouvala jazyk k současné mluvě, upravovala různé reálie a podporovala

některá témata, rozepisovala je. Duch hry ale zůstal zachován a myslím, že jsem k předloze přistupovala s úctou a spíš ji podpořila, než abych se vůči ní vymezila. Nutno také podotknout, že to je moje první adaptace, kdy přenáším děj do současnosti, nebývá to v mém případě pravidlem.

Zajímavé je, že Čechovův Strýček Váňa, přestože se zabývá vcelkem vážnými tématy a vlastně všechny postavy této hry jsou nespokojené a svůj život vnímají jako nenaplněný, je velkým dílem také komedie. Postavy jsou vykreslené nejen s pochopením, ale také velkou dávkou ironie. Jak se ti líbí autorův smysl pro humor, rozumíš si s ním?

Ano, přijde mi, že je to Čechovova nejlépe vystavěná hra. Když jsem si hru po dlouhé době znovu přečetla, některé pasáže mi připomínaly hru a filmy Martina McDonagha nebo Quentina Tarantina. Samozřejmě je to úplně naopak, tito umělci se pravděpodobně inspirovali Čechovem. Navíc se mi líbí, jak pracuje s nenápadnými proměnami nálad. Chvilí se člověk bavit, chvíli mu je úzko, chvíli cítí soucit, pak se zase bavit. A člověk ani neví, kde jsou ty hranice.

Za výtvarným řešením tentokrát celé inscenace stojí Ján Tereba. Můžeš prozradit princip, nebo třeba i nějaké detaily scénografie a kostýmů?

Ján se v prvotní fázi výrazně podílel na úvahách o směřování adaptace. Vnímám tedy, že koncept je náš společný. Vizuál bude jako vždy originální, hodně výrazný, proměnlivý, překvapivý, funkční a krásný. Všechny hlavní rysy adaptace jsou od něho podpořeny ne prvoplánovým způsobem, to se mi na tom moc líbí. Skvěle se doplňujeme.

Do inscenačního týmu jsme přizvaly také autora hudby a choreografa, to by divákům mohlo napovědět, že se v inscenaci dočkají třeba i nějakých písniček nebo tance – jak to bude ve skutečnosti?

Skladatel David Hlaváč se ujme celé hudební složky, máme v plánu pracovat s klavírem, kytarou, folklórem i s originální scénickou hudbou. Naše úvahy jsou zatím v počátku, zároveň se čeká, jakým směrem se ubere směřování inscenace v průběhu zkoušení. Choreograf Jaro Viňarský má na starost pohybovou složku. Tentokrát se bude pravděpodobně jednat spíše o fungování postav v prostoru, o bytí a strukturu pohybu než o tanec, jak tomu bylo při minulé spolupráci. Ale kdo ví, co se z toho nakonec vyvíjí. Moc se na další spolupráci těším.

Jste právě na úplném začátku zkoušení – jaké to je, když herci poprvé přečtou text, jehož jsi (spolu)autorkou?

Která etapa zkoušení inscenace tě nejvíce baví?

Já si to mnohokrát čtu nahlas, než text zašlu k tisku. A jelikož jsem původně také herečka, myslím, že si dokážu docela dobře ověřit, jestli repliky fungují. Ale samozřejmě mám vždy trému, jestli na to budou mít i herci stejný názor. Jestli budou v pohodě s jazykovou úpravou, a tak vůbec. Zatím jsem se ale vždy záhy uklidnila, když jsem na první čtené zkoušce slyšela, jak přirozeně jim text padne. Hodně mě baví první dny objevování motivací, podtextů a zkoumání situací. Trochu nepřijemná část pro všechny je, když se čerstvě objevíme na jevišti, ještě bez scény a rekvizit, pouze v náznacích, a máme aranžovat situace. Většinou se ale za chvíli otrkáme. Mám ráda, když se připojí scénografie a světla, to všechno dostane jasnější obrysy. Také hudba je pro mě velmi důležitá, jako nositel emoce. A pak mám ráda tu část generálového týdne, kdy se začne pilovat a všichni tušíme, že to může dobře fungovat.

Dřív ses jako režisérka věnovala především současné dramatičce, často vlastním autorským hrám. Poslední dobou je začínáš „vyvažovat“ klasikou – Maryša u nás, Gazda a roba ve Švandově divadle, teď Váňa. Vždy však do textů autorsky zasáhneš, jak už napovídají pozměněné názvy. Dá se říct, že je to těžší práce, než když člověk píše svůj vlastní text „od nuly“, nebo naopak? Nevnímáš například úpravu klasiky jako větší zodpovědnost?

Určitě je náročnější napsat autorskou hru. Člověk musí najít téma, pak o něm dlouho přemýšlet, z jakého úhlu se na něj vrhne. Napsat takovou hru trvá o mnoho déle a vyžaduje to ještě hlubší soustředění a napojení. Je to opravdu náročné a finančně ohodnocení většinou absolutně neodpovídá vynaloženému času a energii. Dneska už je pro mě složitější takové věci tvořit. Adaptace s autorským vkladem je takový kompromis. Téma a děj bývají dané, ale stejně se na tom dá spousty věcí ovlivnit, podpořit. Člověk může tvořit, ale můj názor je, že by měl být zároveň pokorný vůči předloze. Ne ji slepě ctít, ale taky ji nevybrakovat pro svůj egoistický výplod.

Většinou připravuješ dvě režie do roka, nejčastěji spolupracuješ s pražským divadlem Letí, Jihočeským divadlem České Budějovice a, teď už můžu říct, s našim divadlem. Máš zkušenost ale i s dalšími pražskými scénami, jako je Národní divadlo, Švandovo divadlo na Smíchově nebo například Divadlem v Dlouhé. Jak si naše pardubické divadlo stojí v konkurenci všech těchto divadel?

Zkouším v pardubickém divadle ráda. Dokazujeme to i fakt, že tohle je tady má třetí inscenace v mé zatím poměrně krátké kariéře. Vlastně čtvrtá, když počítám inscenované čtení. V tomto divadle jsem

↓ ZKOUŠEBNA NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE DRUHÉ NOVINKY SEZÓN, FOTO P. ŠEDIVÝ

si jako první vyzkoušela svou laboratoř, kde zkoumám propojení svébytného uměleckého vyjádření současně s komunikací s běžným divákem. Taký si tu osahávám nové formy a žánry. Je to první divadlo, které mi nabídlo režii na velké scéně. Mám ráda zdejší soubor i celý divadelní

ansámbl a vedení. Také mám dojem, že divadlo má „vychované“ otevřené a správně náročné diváky, to je pro režiséra vždy výhra.

Jaké další tituly tě čekají v nadcházející divadelní sezóně?

Na jaře mě čeká taková

praštěná současná komedie, která se jmenuje Zářivá verbež britského umělce Philipa Ridleyho, kterou budu režirovat v Národním divadle Brno na scéně Reduta. Potom se začnu připravovat na Divadlo Letí a na Divadlo pod Palmovkou.

AnZH

HRAD V PYRENEJÍCH

Letošní řadu literárních večerů jsme měli podle původního plánu zahájit pořadem S fízlem v zádech, komponovaným z textů českého undergroundu. Kvůli delšímu onemocnění autora scénáře i hudby Jiřího Šlupky Svěráka ho bohužel musíme odložit. Abychom nepromarnili těžce hledaný termín, ponořili jsme se do úplně jiných literárních proudů a připravili jsme pro vás čtení z napínavého tajemného románu HRAD V PYRENEJÍCH.

Norský spisovatel **Jostein Gaarder** je známý především jako autor mimořádně čtivých filozoficky laděných knih pro děti a mládež, jako je Žabí zámek, Divka s pomeranči, Tajemství karet či bestseller Sofiin svět, který byl ve své době nejprodávanější knihou na světě. Píše ovšem i pro dospělé čtenáře – romány Principálůva dcera či Loutkář, novely Vita brevis, Tak akorát... Hrad v Pyrenejích je román psaný novodobou epistolární formou, jako dialog prostřednictvím e-mailových zpráv, a je určen zejména dospělým, ale ocení ho nejspíš i náctiletí čtenáři.

Středoškolská učitelka Solrun a klimatolog Steinn spolu v mládí prožili pět let naplněného milostného života, který měl nakročeno k celoživotnímu partnerství. Pak se jim stalo něco, co jejich vztahem prudce otřásl a následně ho rozvrátilo. Po třiceti letech, když jsou oba ukotvení ve vlastních rodinách, se nečekaně setkají právě na místě oné sžravé a velice záhadné příhody. Setkání oba ohromí a potěší, začnou si psát. V intenzivní e-mailové korespondenci si vyměňují pohledy na svět a život, ona – senzibilní křesťanka,

on – racionální přírodovědec. Ve vzájemných názorových střetech zároveň rozkrývají dávno událost, která jim změnila život. Jakkoli jsou jejich postoje neslučitelné, obnovený kontakt je sblíží a čtenář románu je do

posledních stran napjatý, kam tohle povede...

Naše zkrácené „vydání“ vám přečtou Veronika Malá, Ladislav Špíner a Josef Pejchal na Malé scéně ve dvoře 20. října. JaP

↓ V. MALÁ V JEDNOM Z PŘEDEŠLÝCH POETICKÝCH VEČERŮ, FOTO J. SEJKORA

ČTENÍ Z ROMÁNU

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

„Zázraky v divadle se nedějí každý den, vždycky mne proto potěší, mohu-li nějakému přihlížet,“ napsal recenzent Jiří P. Kříž po pardubické premiéře **Ibsenových NÁPADNÍKŮ TRŮNU**, od které 7. října uplyne už čtvrt století!

Tragický příběh z hrdinských ság dávné Skandinávie na pardubická divadelní prkna přenesl režisér **Michael Tarant**. Inscenace vznikla pod záštitou Norského královského velvyslanectví, jehož tehdejší první tajemník **Allon Groth** se zúčastnil i slavnostní premiéry. „Vaše provedení Kongsemnerne – Nápadníků trůnu – je velmi originální. Potěšilo mě, že jste i v tak dlouhé hře dokázali zachovat tempo, napětí a jistou svěžest. Herci podávají naprosto vynikající výkony a pochválit musím i výpravu a hudbu. Skutečně skvělá podívaná!“ nešetřil superlativy Allon Groth.

Hybným momentem hry je svár mezi dvěma adepty na královskou korunu, cílevědomým nositelem humanistické panovnické koncepce Hakonem Hakonssonem / **Jiří Kalužný** a jeho protivníkem, mocichtivým Skulem Bardssonem / **Josef Vrána**. Souboj mezi nimi rodmýšlává třetí, latentní „nápadník“ trůnu, biskup Mikuláš / **Petr Hübner**, který se celému světu mstí za své vlastní neúspěchy. Brilantní výkon Petra Hübnera vyzdvihli na prestižní přehlídce České divadlo 2002, kde získal Cenu za nejlepší mužský herecký výkon. A závěrem už jen vzpomínka Josefa Vrány: „Při Nápadnících jsem snad jedinkrát trochu ovlivnil režiséra v obsazení, a navíc Michaela! Četl jsem původní text na dovolené v Itálii a jasně se situoval do role Skuleho Bardssona. Pak telefonáty, že mám být ten hodnej... Ale nakonec opravdu Skule! Od té doby jsem snad necítil divadlo tolik... Absolutně!“

RaS

↑ JOSEF VRÁNA (SKULE BARDSSON) A ZDENA BITTLOVÁ (JEHO ŽENA RANGHILDA), ZA NIMI JIŘÍ KALUŽNÝ, MARTIN HRUBÝ A PETR HÜBNER

↑ KRISTINA JELÍNKOVÁ (MARKÉTA, SKULEHO DCERA) A JIŘÍ KALUŽNÝ (HAKON HAKONSSON)

↑ JINDRA JANOUŠKOVÁ (KRÁLOVNA INGA) SE ZDENOU BITTLOVOU, ZA NIMI VÁCLAV DUŠEK A JIŘÍ KALUŽNÝ

↑ PETR HÜBNER (BISKUP MIKULÁŠ)

FOTO JAN ADAMEC

ŽIVOTNÍ JUBILEUM ZDENY BITTLOVÉ

2. září oslavila kulaté narozeniny jedna z nejviditelnějších a nejvýraznějších tváří historie pardubického hereckého souboru, paní ZDENA BITTLOVÁ.

Zdena Bittlová je dcerou režiséra, herce a dlouholetého ředitele Východočeského divadla Zdeňka Bittla. Do pardubického angažmá nastoupila v roce 1969 po předchozích začátcích v Českém Těšíně a Jihlavě. Od té doby se po téměř pět desetiletí objevovala v hlavních rolích širokého žánrového rozpětí.

Zvláštní místo v jejím repertoáru zaujaly poměrně časté role antických hrdinek: Elektra v Orestei (1985), Jokasta v Oidipovi (1992) či Medea (2002). Za svoji Medeu byla nominovaná na Cenu Thálie.

K slavným hereckým rolím, s nimiž se potkala, se řadí také titulní postava v Shawově Svaté Janě (1981),

vrchní sestra Ratchedová v Přeletu nad hnízdem kukačky (1986), Evy Mearové v Drobečcích z perníku (1990), miliardárka Zachanassianová v Návštěvě staré dámy (1993), Linda Lomanová ve Smrti obchodního cestujícího (1994), Maria Callas ve stejnojmenné hře (2000), Eržika Orbánová v Kočičí hře (2001), Sarah Bernhardtové v Posledním létě (2004) či Winnie v Beckettových Šťastných dnech (2015) a mnoho dalších.

Paní Zdeně patří k jejímu jubileu ještě jednou ohromná gratulace!

RaS

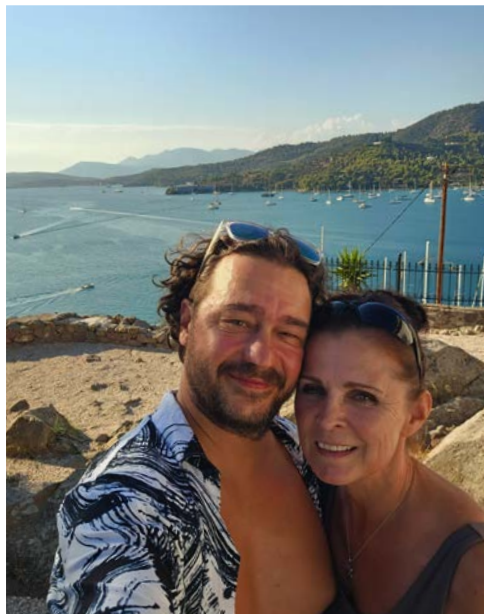
↑ Z. BITTLOVÁ V OCEŇOVANÉ ROLI MEDEY, FOTO J. ADAMEC

ZPÁTKY DO PRÁZDNIN...

S koncem prázdnin se do divadla navrátil tradiční každodenní ruch a tvůrčí atmosféra. Dopoledne herci zkouší dvě nové inscenace a odpoledne „oprašují“ ty stávající, večery znovu patří divákům. Ve výrobních dílnách se intenzivně pracuje na dekoracích nejen na naše jeviště, v krejčovně se na plné obrátky rozjely šicí stroje, z garderoby se znovu ozývá zvuk napařovacích žehliček... 116. divadelní sezóna VČD byla úspěšně odstartována! Vraťme se ale ještě na chvíli do příjemného období letních dovolených a do míst, kde naši herci čerpali energii do nadcházející práce. **RaS**

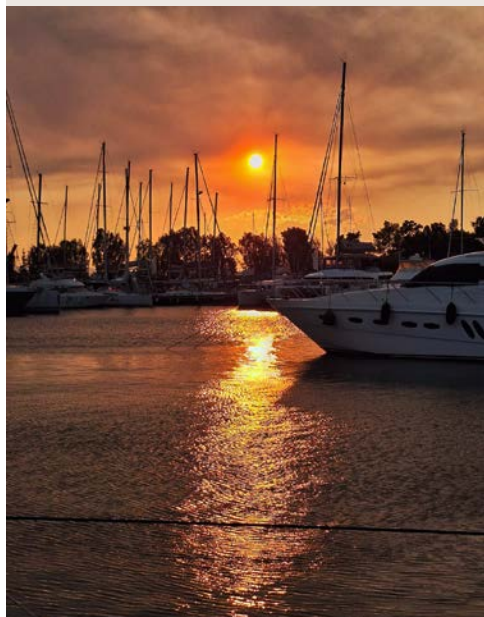

LUDMILA MECERODOVÁ: Moje léto bylo oblibátní: v červenci jsem pečovala o svého šestadevadesátiletého tatínka a pak na chalupě trocha odpočinku s ostatními z rodiny.

PETRA JANEČKOVÁ A LADISLAV ŠPINER:

Naše prázdniny byly dosti cestovní (hory, moře, golf). Asi největší porci prázdnin jsme strávili na jachtě... cca 14 dní. Bylo to naše čtvrté plachtění a tentokrát jsme obepluli Kykladské ostrovy v Řecku.

MARTINA SIKOROVÁ: Na začátku letošního léta jsem se pustila do vymalování bydleníčka. Pak jsem navštívila sestřenku v Bruselu. A pak už jsem „jen“ jezdila po výletech a návštěvách. Takže tradičně Beskydy, ale i Vysočina, Kudowa-Zdrój a Náchod. Vrchlabí! Ale i Velká Amerika, ta česká, to je jasné, že... A když už jsem tam byla, tak jsem zkontrolovala „letní sídlo“ :-)) – rozuměj Karlštejn, hraju přece Elišku. No a hádanka: Copak to dělám na tržnici ve městě Bruggy?

ZDENĚK RUMPÍK: Holmenkollen v Oslu, Stockholm, Kodaň, Lucemburk, Waterloo, Antverpy, Amsterdam, Barcelona – super! Ale mariánská mše v ikonickém svatém Petru ve Vatikánu celebrowaná papežem Lvem XIV. – to byla prostě „bomba, dědo!“, jak řekli vnuci. A to byl také vrchol prázdnin pro každého kulturního člověka. V určitém věku zkrátka doháním své sny. Jsou exotičtější místa, ale jsem prostě boomer!

ŠTĚPÁN POSPÍŠIL: Letošní prázdniny byly asi nejlepší za posledních pár let. Stihnul jsem toho opravdu spoustu, mám hromadu nových zážitků, potkal jsem se s přáteli a hodně jsem odpočíval. Hned po Kuňce jsem se sestrou odletěl surfovat do Lisabonu, a to bylo parádní utužování sourozeneckých vztahů. Nechal jsem si tam napíchnout náušnici – kterou jsem musel po vzájemné a klidné dohodě na konci prázdnin sundat, ach jo. Pak jsem podnikl výlet se spolužáky z DAMU – teda jen se dvěma, ale bohatě mi to stačilo. S tatkou jsem byl na Velké ceně Belgie Formulí 1. K tomu nemám moc co říct, čistá fantazie! Hlavním bodem prázdnin bylo sedm dní na Krétě s jednou takovou kráskou (viz fotka). To bylo taky parádní utužování vztahů. Pak jsem oslavil narozeniny s blízkými a důležitými lidmi. A zakončil jsem to týdenním hraním KCD (Kingdom Come: Deliverance) na konzoli a posledním dobíráním energie před novou sezónou, na kterou se těším. Letošní prázdniny = ultimátní pohoda.

KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ: Prázdniny jsem prožila s rodinou, která rozhodně není malá, takže jsem stačila navštívit každou tetičku a strýčka jen tak tak. Jezdili jsme proto po celé naší krásné republice, hodně jsem četla, sportovala – díky čemuž jsem dvakrát byla na ortopedické ambulanci. :-) Bylo to bájo, užila jsem si rodiče s bráškou i mého milovaného pejska.

MARTIN MEJZLÍK: Většinu prázdnin jsme stejně jako každý rok strávili na chalupě. Tentokrát jsme prochodili Železné hory a objevili spoustu krásných míst. A taky máme novou kamarádku, chodí k nám relaxovat k bazénu. :-)

ELIŠKA A JOSEF LÁSKOVI: My jsme si užili pravé české léto – slunce, déšť, dětský smích, dobré jídlo, koupání, táborák, kempování, výlety... a i přesto, že se zdá úplně obyčejné, tak pro nás bylo neobyčejně krásné, protože jsme ho prožili poprvé ve čtyřech všichni společně.

DAGMAR NOVOTNÁ: Jako vždy: pečlivým nácvikem k dokonalosti...

ELIŠKA JECHOVÁ: O prázdninách jsem se opravdu snažila odpočívat, což ve zkratce znamená jezdit po filmových festivalech, vidat ty, na které přes rok nemám tolik času, pracovat na chalupě a podobně. Mimo jiné jsem se probírala Českou Kanadou v jižních Čechách a můj pes už sám jezdí na eskalátorech. :-)) Miluji léto!

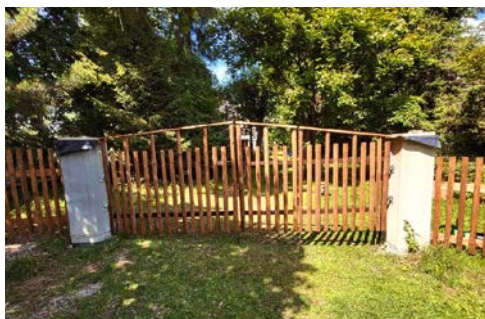

JIRÍ HÁBA: Letošní prázdniny mi rychle utekly, protože byly nabitě spoustou zážitků. Celé to odstartovala svatba mého bratrance, na kterou jsem se už dlouho těšil. Byl to opravdu velkolepý start prázdnin. Následně jsem strávil týden na své oblíbené Madeiře. Po návratu jsem bohužel onemocněl, a tak jsem nějaký čas trávil jen doma v posteli, ale i takovéto válení jsem si vlastně užil. Během toho válení jsem si se svými kamarádkami z jiných divadel domluvil takový „hurá“ výlet do Londýna, a tak i přes prázdniny došlo na nějaký divadelní zážitek. Společně jsme zhlédli představení Moulin Rouge! a sám jsem pak navštívil nové zpracování Evity, čímž jsem trochu navázal na letošní studijní zájezd, kde mě nejvíce oslovil Sunset blvd. – obě tato představení totiž režíroval Jamie Lloyd. Po návratu z Londýna, kde bylo docela dost chladno, jsem odcestoval ještě za teplem do Chorvatska se svou spolubydlicí z konzervatoře, abychom spolu strávili po delší době nějaký čas. To jsem si moc užil! Ale ještě večer před odjezdem do Chorvatska jsem se zastavil u Štěpána Pospíšila oslavit jeho narozeniny (oba totiž pocházíme z Valašska a bydlíme kousek od sebe). A najednou bylo po prázdninách. A tak jak začaly velkou rodinou sešlostí na bratrancově svatbě, tak stejně tak skončily v rodinném kruhu na oslavě kulatin mé maminky.

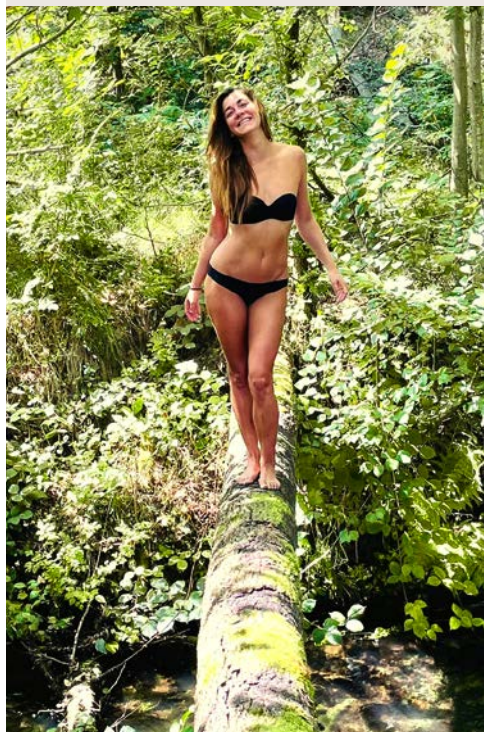
JINDRA JANOUŠKOVÁ A PETR DOHNAL: Prázdniny jsme si užívali i v pražské světové metropoli jako turisté a zjistili, že je to úplně jiný svět, než známe z běžných rodinných či pracovních návštěv. Ale nejkrásnější chvíle byly s našimi malými zlatíčky na chatě.

ALEXANDR POSTLER: Řezání, měření, rozčítávání, chválení, prostě dobré i špatné pocity a toto je výsledek. Má nová brána u mé chaloupky v Jeseníkách!

VERONIKA MALÁ: Moje prázdniny! Jako každý rok si nemůžu stěžovat! Buď jsem jezdila do dávkou po Čechách a navštěvovala kamarády, lesy, hory, nebo jsem surfovala za lodí, užívala si festivaly a relaxovala v Řecku na jachtě. Znovu jsem si potvrdila, že plachtění po otevřeném moři a kotvení v opuštěných zátokách mě činí neskonale šťastnou! Zkrátka a dobře, jak já ráda říkám, samý štěstí!

JOSEF PEJCHAL: Letošní divadelní prázdniny jsme opět trávili na cestách. Hned, jak to bylo možné, jsme vyrazili na jih, do mého rodného Krumlova Českého. A dále už jen ve zkratce, aby se to sem všechno vešlo: lukostřelba v Netolicích, koupání na Lipně, výslap na Kletě, koupání na koupališti Dachova, vlakem do a lodí po Hamburku, letadlem z Pardubic na Mallorcu, pobyt v Koberově Mlýně a koupání v Želetavce; návštěva hradů a zámků Bítov, Vranov nad Dyjí a Sychrov; procházky Znojmem (i pod ním); setkávání v Litomyšli, chalupaření v Přílucce a slavení v Nasavrkách! Do toho občasná dabingová práce v Praze a nutné zastávky v Pardubicích. Vše jsme prožili v radosti, zdraví a příjemné unavení se navrátili do školního a divadelního roku 25/26! Za rok se budeme opět těšit na „prázdninové odpočívání“! :-)

Golfový turnaj Herci vs. Diváci

V golfovém areálu Lázně Bohdaneč se 13. října uskuteční již čtvrté utkání v golfu mezi hráči reprezentující Východočeské divadlo a družstvem z řad diváků.

Díky spolupráci s jinými divadly se věhlas našich utkání dostává i za hranice Pardubicka. Minulý rok za nás na příklad nastoupil a byl skvělou oporou režisér **Petr Gazdík** z Městského divadla Brno. Vášnivý hráč golfu a náš bývalý herecký kolega **Martin Mňahončák** už vloni projevil přání nastoupit za naše družstvo, zdravotní problémy mu to ale bohužel neumožnily. Teď v říjnu to ale vypadá nadějně. Jednáme i s **Ondřejem Soukupem**, autorem písní úspěšného muzikálu Makropulos musical, jenž by také rád hrál za náš tým, jehož základ tvoří naše rodina – já a moje žena **Petra Janečková**. Za diváky bude hrát osvědčená a prozatím vždy vítězná sestava. Musím uznat, že se jedná o velmi silnou skupinu hráčů, kteří budou určitě chtít vyhrát i tentokrát. My se ale nedáme! Ladislav Špiner

↑ VÍTĚZNÝ DIVÁCKÝ TÝM JARNÍHO TURNAJE

NĚMECKÝ DIVADELNÍ FESTIVAL

Německý divadelní festival se v Pardubicích koná každoročně od roku 2004 a stal se pevnou součástí podzimní kulturní nabídky města. Letos se poprvé uskuteční v komorním prostoru Malé scény ve dvoře VČD.

„Na festivalu vystupují profesionální soubory z Německa, které přivázejí své aktuální inscenace a často do nich zapojují i publikum. Hlavním cílem je přiblížit živý německý jazyk studentům i široké veřejnosti a posílit jejich jazykové sebevědomí. Přestože dopolední představení navštěvují zejména školy, festival nabízí také několik večerních představení pro zájemce z řad veřejnosti,“ přibližuje **Magda Fišerová** z Goethe-Zentrum Pardubice. Nabídka večerních představení v Pardubicích je následující: **Irmgard Knief – šanson a kabaret** (8. října od 19 hodin, s českými titulkami) – Ulrich Michael Heissig v osobitě mixu šansonu, kabaretu a humoru a **Die Besserung** (5. listopadu od 19 hodin, s českými titulkami) – silné komorní drama inspirované vzpomínkami bývalých vězňů nacistického koncentračního tábora pro mládež Moringen v podání divadelní společnosti Stille Hunde. Festival také pozve na **divadelní expedici do Budyšina** na hudební revue Franze Wittenbrinka **Männer!** (22. října od 15 hodin v Deutsch-Sorbisches Volkstheater Bautzen, s českými titulkami), v níž šest herců zkoumá mužskou identitu prostřednictvím známých popových a rockových písní, humoru a pantomimy. Výlet do Budyšina nabídne i prohlídku krásného historického jádra města. Rezervace probíhá přes info@goethepardububice.org. RaS

← U. M. HEISSIG JAKO IRMGARD KNEIF, FOTO R. RECKER

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERIA

STAVÍME HROŠÍ SILOU

hrosipardubice.cz

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 🌐 WWW/VCD.CZ
📘 FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚDĚLÍ – ÚTERÝ 10.00 – 18.00
STŘEDA – ČTVRTEK 10.00 – 17.00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 / 466 616 402
✉ ORCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LUDMILA KONVALINOVÁ
☎ 724 142 828
✉ ORCHOD@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15.00 – 17.00
☎ 466 616 423 / 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB
☎ 602 528 752
PONĚDĚLÍ – ČTVRTEK 11.00 – 23.00
PÁTEK 11.00 – 00.00
SOBOTA 16.00 – 00.00
NEDĚLE 16.00 – 22.00

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooprativa
VIENNA INSURANCE GROUP

 NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMÍDEBSKÝCH

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERIA

PARTNEŘI VČD

 ComArr

BARTH

 HAK

 VCES
A BUREAU CONSULTING COMPANY

DOSTIHOVÝ
SPOLEK

 era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 deník

 Pardubice
Český rozhlas

 TV

 Kass
Radio

 BEAT
Radio

 Country

 88.0

 BUSTV
ZABÍVÁNÍ CESTOVÁNÍ

 PARDUBICE
ŽIVĚ

 Informační server
WWW.PARDUBICKO.CZ

 NĚČ
REGION

A11

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

SEZÓNA MĚSÍČNÍ ZPRAVODAJ VČD ŘÍJEN 2025 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. JANOUŠKOVÁ, BLÁZINEC BOŽÍ, FOTO P. ŠEDIVÝ